

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Prašomas įregistruoti Bendrijos prekių ženklas: žodinis prekių ženklas „TRUEWHITE“ 9 ir 11 klasių prekėms.

Eksperto sprendimas: atmesti paraišką.

Apeliacinės tarybos sprendimas: atmesti apeliaciją.

Ieškinio pagrindai: Reglamento (EB) Nr. 207/2009 ⁽¹⁾ 4 straipsnio, 7 straipsnio 1 dalies b punkto ir 7 straipsnio 2 dalies pažeidimas, nes nagrinėjamas prekių ženklas turi skiriamųjų požymių.

Reglamento (EB) Nr. 207/2009 ⁽²⁾ 7 straipsnio 1 dalies c punkto ir 7 straipsnio 2 dalies pažeidimas, nes nagrinėjamas Bendrijos prekių ženklas nėra apibūdinamojo pobūdžio.

⁽¹⁾ 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, p. 1).

⁽²⁾ 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, p. 1).

2010 m. gegužės 5 d. pareikštas ieškinys byloje *Deutscher Ring prieš VRDT (Deutscher Ring Sachversicherungs-AG)*

(Byla T-209/10)

(2010/C 179/92)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Ieškovė: *Deutscher Ring Sachversicherungs-AG* (Hamburgas, Vokietija), atstovaujama advokatės A. Busse

Atsakovė: Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui)

Ieškovės reikalavimai

— Panaikinti 2010 m. kovo 11 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) pirmosios apeliacinės tarybos sprendimą byloje R 1290/2009-1.

— Priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Prašomas įregistruoti Bendrijos prekių ženklas: žodinis prekių ženklas „Deutscher Ring Sachversicherungs-AG“ 36 klasės paslaugoms.

Eksperto sprendimas: atmesti paraišką

Apeliacinės tarybos sprendimas: atmesti apeliaciją

Ieškinio pagrindai: Reglamento (EB) Nr. 207/2009 ⁽¹⁾ 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktų pažeidimas, nes prekių ženklas turi skiriamąjį požymį ir nėra vien apibūdinamojo pobūdžio.

⁽¹⁾ 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, 2009, p. 1).

2010 m. gegužės 14 d. pareikštas ieškinys byloje *Autogrill España prieš Komisiją*

(Byla T-219/10)

(2010/C 179/93)

Proceso kalba: ispanų

Šalys

Ieškovė: *Autogrill España, SA* (Madridas, Ispanija), atstovaujama advokatų J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan ir R. Calvo Salinero

Atsakovė: Europos Komisija

Ieškovės reikalavimai

— pripažinti pagrįstais ieškinyje pateiktus motyvus dėl panaikinimo,

— panaikinti 2009 m. spalio 28 d. Komisijos sprendimo C(2009) 8107 (pagalba Nr. C 45/2007, ex NN 51/2007, ex CP 9/2007) dėl perviršinės vertės mokesčio mažėjimo įgyjant užsienio įmonės akcijų paketą 1 straipsnio 1 dalį tiek, kiek joje skelbiama, kad konsoliduoto pelno mokesčio įstatymo (TRLIS) 12 straipsnio 5 dalyje numatyti valstybės pagalbos elementai,

— nepatenkinus pirmojo reikalavimo, panaikinti 4 straipsnį, pagal kurį nurodymas išieškoti pagalbą taikomas sandomams, sudarytiems iki šiuo ieškiniu ginčijamo galutinio sprendimo paskelbimo Europos Sąjungos Oficialiajame leidinyje,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Šiuo ieškiniu ginčijamame sprendime nuspręsta, kad Ispanijos taikoma pagalbos schema pagal TRLIS 12 straipsnio 5 dalį yra nesuderinama su bendrąja rinka, kai pagalba suteikiama gavėjams vykdant įsigijimus Bendrijos viduje. Šiuo klausimu reikia patikslinti, kad pagal minėtą nuostatą leidžiama atskaityti perviršinės vertės, atsiradusios įsigijus daugiau nei 5 % įmonių nereidencijų akcijų, sumą.

Grįsdama savo reikalavimus ieškovė nurodo šiuos motyvus:

1. Padarytas SESV 107 straipsnio 1 dalies pažeidimas tiek, kiek ginčijamame sprendime nuspręsta, kad nagrinėjama priemonė yra valstybės pagalba. Šiuo tikslu reikia nurodyti, kad Komisija šiuo atveju neįrodė, kad nagrinėjama fiskaline priemone „palaikomos tam tikros įmonės arba tam tikrų prekių gamyba“, kaip reikalaujama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį. Komisija tik daro prielaidą, kad ši mokestinė priemonė yra atrankinio pobūdžio dėl to, kad ji taikoma tik įsigyjant užsienio įmonių akcijų ir netaikoma įsigyjant nacionalinių įmonių akcijų. Ieškovė mano, kad toks požiūris yra klaidingas ir nelogiškas: tai, kad nagrinėjamos priemonės, kaip ir bet kurios kitos mokesčių nuostatos, taikymas grindžiamas tam tikrų objektyvių sąlygų įvykdymu nereiškia, kad ši priemonė yra atrankinė *de iure* ar *de facto*. Iš tikrųjų Komisijos automatiškai samprotavimai leidžia bet kokią mokesčių nuostatą pripažinti atrankine *prima facie*.

Be to, tiek teisinė priemonės analizė, tiek Ispanijos Karalystės pateikti statistiniai duomenys įrodo, kad TRLIS 12 straipsnio 5 dalyje numatyta priemonė yra bendra priemonė, taikoma *de iure* ir *de facto* visoms Ispanijos įmonėms, apmokestinamoms pelno mokesčiu, nesvarbu koks būtų jų dydis, pobūdis, sektorius ar jų kilmė.

Skirtingas vertinimas *prima facie* pagal TRLIS 12 straipsnio 5 dalį visai nesuteikia selektyvios naudos ir mokesčių prasme vienodai vertinami visi akcijų, ar jos būtų nacionalinės ar užsienio, įsigijimo sandoriai, atsižvelgiant į tai, kad jei, negalint laiku užbaigti tarpvalstybinių susijungimų, perviršinė vertė nurašoma tik nacionaliniu lygmeniu, kurios atveju iš tikrųjų galioja mokesčių nuostatos, pagal kurias suteikiama ši galimybė, o TRLIS 12 straipsnio 5 dalimi ši nuostata tik išplečiama užsienio bendrovių akcijų įsigijimui.

Papildomai, Komisijos sprendimas yra neproporcingas, nes jo taikymas atvejais, kai perimama užsienio įmonių kontrolė, turėtų bent būti prilyginamas nacionalinių susijungimų situacijoms, kurios pateisinamos Ispanijos sistemos ekonomika ir logika.

2. Pažeista SESV 107 straipsnio 1 dalis, nes padaryta klaida identifikuojant asmenį, kuriai priemonė skirta

Papildomai ir kadangi Komisija mano, kad TRLIS 12 straipsnio 5 dalyje numatyti valstybės pagalbos elementai, ji turėjo atlikti išsamią ekonominę analizę tam, kad nustatytų asmenys, kuriems buvo skirta pagalbos schema. Ieškovė bet kuriuo atveju teigia, kad pagalbos (pernelyg didelės akcijų įsigijimo kainos forma) gavėjai yra akcijas pardavę asmenys, o ne, kaip teigia Komisija, Ispanijos įmonės, kurios šią priemonę taikė.

3. Galiausiai ieškovė nurodo teisėtų lūkesčių principo pažeidimą, kiek tai susiję su nurodymo grąžinti pagalbą taikymu laiko atžvilgiu.

2010 m. gegužės 18 d. pareikštas ieškinys byloje *Iberdrola prieš Komisiją*

(Byla T-221/10)

(2010/C 179/94)

Proceso kalba: ispanų

Šalys

Ieškovė: *Iberdrola, SA* (Bilbao, Ispanija), atstovaujama advokatų J. Ruiz Calzado, M. Núñez Müller ir J. Domínguez Pérez

Atsakovė: Europos Komisija

Ieškovės reikalavimai

— Panaikinti ginčijamo sprendimo 1 straipsnį,

— Priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Šiuo ieškiniu ginčijamas sprendimas yra tas pats, kaip byloje *Autogrill España prieš Komisiją*, T-219/10.

Motyvai ir argumentai yra panašūs į pateikiamus toje byloje. Konkrečiaiariant, ieškovė teigia, kad:

- Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, nuspręsdama, kad TRLIS 12 straipsnio 5 dalyje numatyta priemonė yra su vidaus rinka nesuderinama valstybės pagalba. Iš tikrųjų Komisija neatsižvelgė į nagrinėjamos priemonės teigiamą poveikį, ignoruodama jos naudingą įtaką kitais Sutarties straipsniais siekiamų tikslų įgyvendinimui;